

Finansministeren (Henry Grønbaun): Jeg vil gerne takke for begge spørgsmålene og med det samme erklære mig helt enig med det ærede medlem hr. Holger Eriksen i, at det af ham først fremdragne forhold absolut indebærer et misbrug af den pågældende ordning, og der bør snarest — det vil jeg gerne udtale — sættes en stopper herfor ved gennemførelse af fornødne ændringer i loven om beskatning af renteforsikringer m. v.

Når der ikke hidtil er fremsat forslag til en sådan lovændring, skyldes det alene som tidligere omtalt her i tinget, at man har fundet det rigtigst at afvente udfaldet af overvejelserne i udvalget om revision af renteforsikringsloven. Det er nu oplyst over for mig, at arbejdet i dette udvalg er så langt fremme, at betænkning kan forventes afgivet i nærmeste fremtid. Jeg synes derfor, at man skal vente og se, hvad udvalget vil foreslå, før vi går videre med sagen. Der kan jo alligevel ikke gennemføres en nyordning med virkning for det kommende skatteår, men inden skatteåret 1967-68 bør på den anden side dette hul være stoppet. Jeg benytter derfor meget gerne lejligheden til at give tilsagn om et lovgivningsinitiativ senest til efteråret.

Med hensyn til det andet spørgsmål, tilægsspørgsmålet, vil jeg også sige, at det er rigtigt, at der ligeledes er en mulighed for skattemæssigt misbrug af annuitetsforsikringer, fordi de ligesom indekskontrakterne kan ophæves mod en afgift på 25 pct. Udvalget om revision af renteforsikringsloven er helt opmærksom på dette forhold, og der kan derfor også ventes forslag fra udvalget om en ændring af de gældende regler for annuitetsforsikringerne.

Holger Eriksen: Jeg kan nøjes med at bringe den højtærede finansminister en hjertelig tak for det ubetingede tilsagn, som jeg her har opnået.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Budtz* til finansministeren:

„Vil ministeren fremsætte forslag til ophævelse af arveafgift mellem ægtefæller?“

Skriftlig begrundelse:

Under behandlingen af arveloven, der trådte i kraft den 1. april 1964, blev der fra udvalgets side fremsat ønske om en ændring af arveafgiften mellem ægtefæller. Der blev vedtaget en ordning med fritagelse for afgift af de første 50.000 kr. af arven.

I forbindelse med den skete omvurdering af faste ejendomme fremkommer nu eksempler på, at den efterlevende ægtefælle i endnu flere tilfælde skal betale arveafgift og endda af betydelig størrelse.

Men også for ægtefæller i almindelighed forekommer det uforståeligt, at den efterlevende — foruden at lide et personligt tab — skal betale afgift for at bevare de samme formuegoder, som var ægtefællernes økonomiske fundament i begges levende live.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Hanne Budtz: I forbindelse med den nye arvelov, der trådte i kraft den 1. april 1964, blev der rejst et spørgsmål om ændring af arveafgiften imellem ægtefæller. Resultatet blev — og vi var enige om, at det var rimeligt — at en ægtefælle kan arve op til 50.000 kr. efter sin afdøde ægtefælle uden at betale arveafgift, og at der derefter sker en aftrapning op til 100.000 kr.; men arver ægtefællen noget herudover, træder altså den fulde skala i kraft. Under forhandlingerne gav daværende finansminister, Poul Hansen, tilsagn om at ville være behjælpelig med gennemførelsen, og det skete også.

Nu har den nye vurdering til ejendoms-skyld medført, at adskilligt flere ægtefæller alligevel vil komme i den situation at skulle betale arveafgift efter hinanden, og det er en af grundene — men også kun én af grundene — til, at jeg på ny rejser spørgsmålet. Det virker unægtelig helt urimeligt, at den længstlevende af ægtefællerne foruden at lide et personligt og smerteligt tab skal betale for at bevare de ejendele, ægtefællerne i fællesskab havde i forvejen. Ofte vil en ægtefælle netop i situationen med den nye ejendomsskyldvurdering være nødt til at optage måske endda betydelige lån i